

O. Jacek Woroniecki O. P.
Profesor Uniwersytetu Lubelskiego

KATOLICKA ETYKA WYCHOWAWCZA

Część pierwsza
analityczna

Kolekcja
Emila Kornasia

„Homo proprie est id, quod
est secundum rationem”.

„Człowiek jest właściwie tem,
czem go rozum czyni”.

(Św. Tomasz z Akwinu,
IIa—IIae, qu. 155, a. 1)

NAKLAD KSIĘGARNI ŚW. WOJCIECHA
POZNAŃ - WARSZAWA - WILNO - LUBLIN
1925

SPIS RZECZY.

	Str.
Przedmowa	V
ROZDZIAŁ I. POJĘCIA WSTĘPNE.	
§ 1. Stan nauczania etyki w ostatnich wiekach. Ogólne niedomagania i ich źródła. Intelektualizm moralny i indywidualizm	3
§ 2. Przedmiot, metoda i podział etyki	12
§ 3. Ogólna charakterystyka systemu etyki chrześcijańskiej i porównanie go z innymi systemami etycznymi	22
ROZDZIAŁ II. CEL CZŁOWIEKA.	
§ 4. Celowość czynów ludzkich. Pragnienie szczęścia pobudką całej działalności człowieka	33
§ 5. Bóg celem człowieka i źródłem szczęścia wiecznego	38
§ 6. Wpływ ostatecznego celu człowieka na całe jego życie. Szczęście i obowiązek. Szczęście w życiu doczesnym	42
ROZDZIAŁ III. WŁADZE UMYSŁOWE CZŁOWIEKA I ICH ROLA W ŻYCIU MORALNEM.	
§ 7. Udział rozumu i woli w moralnym życiu człowieka. Ich wzajemne oddziaływanie na siebie	51
§ 8. Rola rozumu w dziedzinie czynu. Sumienie i jego rola w życiu moralnym. Źródło pewności sądów sumienia	56
§ 9. Własna działalność woli. Jej czynności bezpośrednie i pośrednie	62
§ 10. Zagadnienie wolności woli. Jej źródło w sędzi rozumu i we władzy, jaką wola nad nim posiada	66
ROZDZIAŁ IV. WŁADZE ZMYSŁOWE CZŁOWIEKA I ICH ROLA W ŻYCIU MORALNEM.	
§ 11. Uczucia i ich składniki organiczne i poznawcze. Ich klasyfikacja	77
§ 12. Rola uczuć w życiu moralnym człowieka. Stosunek ich do działalności rozumu i woli	82
§ 13. Temperament człowieka. Charakterystyka poszczególnych temperamentów. Doniosłość ich znajomości dla życia moralnego	87
ROZDZIAŁ V. PRAWO MORALNE.	
§ 14. Prawo moralne. Jego ogólne cechy i jego charakter społeczny	97
§ 15. Przyrodzone prawo moralne. Jego stosunek do wiecznego prawa Bożego i wypływająca stąd niezmiennosc	101
§ 16. Objawione prawo Boże i jego podwójne zadanie. Prawo kościelne	105
§ 17. Prawo pozytywne. Państwo i jego rola w życiu moralnym człowieka	110
§ 18. Obyczaje społeczne. Narodowość i jej wartość dla życia moralnego	123

§ 19.	Przedmiotowy charakter etyki chrześcijańskiej. Natura ludzka bezpośrednią normą dobroci lub złości moralnej naszych czynów . . .	127
§ 20.	Okoliczności czynów ludzkich i wpływ, jaki na ich moralność wywierają. Cel podmiotowy i jego doniosłość w życiu moralnem . . .	133
§ 21.	Źródło i istota grzechu. Podział grzechów	138
§ 22.	Grzech śmiertelny i grzech powszedni. Istotna różnica zachodząca między nimi i właściwe im konsekwencje, czyli kary	143
§ 23.	Sumienie i jego rola w stosunku do kryterjów moralności	149

ROZDZIAŁ VII. ŁASKA.

§ 24.	Nadprzyrodzona pomoc Boża w życiu moralnem człowieka. Jej stosunek do przyrodzonej działalności władz duszy	157
§ 25.	Szczególne zadania łaski, spowodowane rozstrojem, wprowadzonym przez grzech pierworodny do natury człowieka	163
§ 26.	Powstanie i rozwój łaski w duszy człowieka. Charakter zasługi nadprzyrodzonej, nadawany przez łaskę naszym czynom moralnym . . .	169

ROZDZIAŁ VIII. WYCHOWANIE.

§ 27.	Różne usposobienia do czynów, czyli sprawności. Wspólne cechy sprawności technicznych, intelektualnych i moralnych. Własności odrębne sprawności moralnych. Wykształcenie i wychowanie . . .	181
§ 28.	Wrodzone skłonności i ich rozmaite źródła. Skłonności gatunkowe i bardziej osobiste. Podświadomy ich charakter. Temperament jako zespół skłonności wrodzonych	188
§ 29.	Sprawności nabyte. Ich konieczność i proces powstawania. Cechy charakterystyczne sprawności moralnych. Ich żywotność, umiar wewnętrzny, nastrój radosny. Autonomia cnoty	194
§ 30.	Klasyfikacja cnót na grupy podług cnót kardynalnych. Wewnętrzny związek cnót i zależność ich od siebie. Charakter, jako jednolity zespół cnót — ostoja jedności życia moralnego	203
§ 31.	Sprawności moralne ujemne, czyli wady. Ich powstawanie i stosunek do cnót. Brak solidarności wewnętrznej, ale pewne wzajemne oddziaływanie. Wady główne. Pycha i miłość własna	211
§ 32.	Sprawności moralne pochodzenia nadprzyrodzonego. Cnoty teologiczne i cnoty moralne nadprzyrodzone. Podstawowe zagadnienie wychowania chrześcijańskiego. Solidarność nadprzyrodzona cnót przez cnotę miłości. Rozkwit życia moralnego w darach Ducha Św. i w mistyce	220